

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej (pierwsza izba) z dnia 6 grudnia 2007 r. — Marcuccio przeciwko Komisji

(Sprawa F-40/06) ⁽¹⁾

(Służba publiczna — Urzędnicy — Wniosek o informację o rzeczach osobistych przesłanych z miejsca zatrudnienia do miejsca zamieszkania — Umorzenie — Wniosek o odszkodowanie w oczywisty sposób bezzasadny)

(2008/C 22/105)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Luigi Marcuccio (Tricase, Włochy) (przedstawiciel: V. Messa, avocat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: J. Currall i C. Berardis-Kayser, pełnomocnicy i A. Dal Ferro, avocat)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności dorozumianej decyzji o oddaleniu wniosku skarżącego o udostępnienie kopii listu przewozowego dotyczącego wysyłki jego rzeczy osobistych z Angoli do Włoch oraz wniosek o zasądzenie odszkodowania.

Sentencja postanowienia

- 1) Postępowanie zostaje umorzone w przedmiocie wniosku o stwierdzenie nieważności.
- 2) Wniosek o zasądzenie odszkodowania zostaje odrzucony jako oczywiście bezzasadny.
- 3) L. Marcuccio poniesie koszty własne oraz całość kosztów poniesionych przez Komisję Wspólnot Europejskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 143 z dnia 17.6.2006, str. 37.

Postanowienie Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 19 października 2007 r. — M przeciwko Europejskiej Agencji Leków (EMA)

(Sprawa F-23/07) ⁽¹⁾

(Służba Publiczna — Urzędnicy — Niezdolność do pracy — Komisja ds. niezdolności do pracy — Odmowa powołania — Oczywista niedopuszczalność)

(2008/C 22/106)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: M (Londyn, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: S. Orlandi, A. Coolen, J.N. Louis i E. Marchal, adwokaci)

Strona pozwana: Europejska Agencja Leków (EMA) (przedstawiciele: V. Salvatore i S. Vanlievendael, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Stwierdzenie nieważności decyzji EMA z dnia 25 października 2006 r. oddalającej wniosek skarżącego o powołanie komisji ds. niezdolności do pracy — Żądanie odszkodowania i zadośćuczynienia.

Sentencja postanowienia

- 1) Skarga zostaje odrzucona jako niedopuszczalna
- 2) Każda ze stron pokryje własne koszty

⁽¹⁾ Dz.U. C 117 z 26.5.2007, str. 35.

Skarga wniesiona w dniu 28 września 2007 r. — Bernard przeciwko Europolowi

(Sprawa F-99/07)

(2008/C 22/107)

Język postępowania: niderlandzki

Strony

Strona skarżąca: Marjorie Bernard (Woerden, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat P. de Casparis)

Strona pozwana: Europejski Urząd Policji (Europol)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji wydanej w przedmiocie zażalenia z dnia 26 czerwca 2007 r., doręczonej skarżącej w dniu 28 czerwca 2007 r., jak również ocen z dnia 5 lutego 2007 r. i z dnia 25 lipca 2007 r.;
- obciążenie Europolu:
  - zapłatą na rzecz skarżącej podwyżki wynagrodzenia okresowego począwszy od dnia 1 września 2006 r., powiększonej o odsetki;
  - zapłatą odszkodowania do wysokości 7 500 EUR netto;
- obciążenie Europolu kosztami postępowania, w tym porady prawnej.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsze postępowanie dotyczy oceny pracy skarżącej w okresie od dnia 1 września 2005 r. do dnia 31 sierpnia 2006 r. Praca skarżącej została oceniona na „2”, co odpowiada kwalifikacji „nie w pełni spełnia wymogi”.

Skarżąca złożyła zażalenie na ocenę, jak również na brak decyzji dotyczącej przyznania podwyżki wynagrodzenia okresowego, a w tych ramach, odwołała się do wytycznych w sprawie oceny obowiązujących w Europolu. Strona skarżąca podkreśla, że chodzi o oczywisty błąd w ocenie.

Skarżąca twierdzi między innymi, że jej zarzuty zostały uznane za bezzasadne decyzją z dnia 26 czerwca 2007 r. i podnosi naruszenie zasady uzasadnienia, ponieważ odrzucenie zażalenia nie było uzasadnione. Dyrektor Europolu wskazuje jednak, że ocena została wycofana i miała miejsce ponowna ocena. Ta nowa ocena została wykonana w dniu 25 lipca 2007 r.

Niniejsza skarga dotyczy zatem decyzji wydanej w przedmiocie zażalenia, jak również oceny z dnia 25 lipca 2007 r.

Skarga wniesiona w dniu 15 października 2007 r. — Nijs przeciwko Trybunałowi Obrachunkowemu

(Sprawa F-108/07)

(2008/C 22/108)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Bart Nijs (Bereldange, Belgia) (przedstawiciel: F. Rollinger, adwokat)

Strona pozwana: Europejski Trybunał Obrachunkowy

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Europejskiego Trybunału Obrachunkowego o odnowieniu mandatu sekretarza generalnego Trybunału Obrachunkowego na kolejny okres sześciu lat, począwszy od dnia 1 lipca 2007 r.;
- subsydiarnie stwierdzenie nieważności dwóch aktów stanowiących jakoby „decyzje organu powołującego”, odpowiednio z dnia 8 grudnia 2006 r. w sprawie wykonania wyroku Sądu Pierwszej Instancji wydanego w dniu 3 października 2006 r. w sprawie T-171/05, oraz z dnia 12 lipca 2007 r. skarżącego sprawie oddalenia zażalenia skarżącego wniesionego w dniu 12 marca 2007 r.;
- obciążenie Trybunału Obrachunkowego kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu skarg skarżący powołuje w szczególności następujące okoliczności: i) sekretarz generalny Trybunału Obrachunkowego działał bezprawnie: gdy został poinformowany, w oparciu o relewantne dokumenty, o nadużyciu systemu rent inwalidzkich zamiast wszcząć postępowanie przed Urzędem Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) wyraźnie odmówił zastosowania odpowiednich środków i zbadania sprawy; ii)

jeden z urzędników sprawował swoją funkcję z naruszeniem prawa; iii) wielokrotnie nie opublikowano decyzji o awansie ani dat ich wydania; iv) wybory do Komitetu Pracowniczego w 2004 r. i w 2006 r. odbyły się z naruszeniem prawa z rozlicznych powodów; v) miały miejsce liczne naruszenia procedury w sprawie przyznania awansu, jak również nadużycia kompetencji do przyznawania awansu przez jednego z szefów wydziału i uwzględnienie znacznej ilości interesów osobistych, mogące podważyć niezależność organu powołującego w niemalże wszystkich wydawanych przez ten organ decyzjach; vi) „decyzje organu powołującego” wynikały z interesów osobistych wszystkich przełożonych skarżącego i zatajenia decyzji o oddelegowaniu koleżanki skarżącego do tymczasowego sprawowania wyższej funkcji oraz z braku wszczęcia postępowania przed OLAF; vii) organ powołujący oparł zaskarżone decyzje tym samym skumulowaniu oczywistych błędów co pierwotne decyzje, które zostały potwierdzone, odwołał się do wyroku niemającego powagi rzeczy osądzonej, nie odpierając żadnego z argumentów skarżącego; viii) komisje dokonujące oceny i podejmujące decyzję o awansie nie zostały poinformowane o braku niezależności przełożonych skarżącego.

Skarga wniesiona w dniu 23 października 2007 r. — Behmer przeciwko Parlamentowi

(Sprawa F-124/07)

(2008/C 22/109)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Joachim Behmer (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: adwokaci S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis i E. Marchal)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego Parlamentu Europejskiego dotyczącej przyznania skarżącemu dwóch punktów za zasługi za rok 2005;
- stwierdzenie nieważności decyzji organu powołującego o nieawansowaniu skarżącego do grupy zaszeregowania AD 13 w postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżący, urzędnik Parlamentu Europejskiego w grupie zaszeregowania AD 12, podnosi w pierwszej kolejności niezgodność z prawem decyzji organu powołującego o przyznaniu mu dwóch punktów za zasługi za rok 2005 oraz o nieawansowaniu go do grupy zaszeregowania AD 13 w postępowaniu w sprawie awansu za 2006 r.